

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 016938 25 U
Datum, 06.01.2026. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi, uz sudjelovanje zapisničarke Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužiteljice M. B. kći B. iz Z., ulica ..., zastupana po punomoćnicima advokatima Hrnjić Dževadu, Hrnjić Seidu i Krpić Amiru iz Advokatskog društva Hrnjić i partneri d.o.o. Žepče, Prva ulica bb, protiv rješenja tuženog organa Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar broj FZ3/2/2-31-2-475-24/23 matični broj ... od 10.10.2025. godine, u predmetu ostvarivanja prava iz invalidskog osiguranja, odlučujući o tužbi od 20.11.2025. godine, donio je dana 06.01.2026. godine slijedeću

PRESUDU

TUŽBA SE ODBIJA KAO NEOSNOVANA.

Obrazloženje

Tužiteljica M. B. kći B. iz Z. zastupana po punomoćnicima advokatima Hrnjić Dževadu, Hrnjić Seidu i Krpić Amiru iz Advokatskog društva Hrnjić i partneri d.o.o. Žepče, podnijela je dana 20.11.2025. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar broj FZ3/2/2-31-2-475-24/23 matični broj ... od 10.10.2025. godine kojim je odbijena žalba tužiteljice od 16.06.2025. godine podnesena protiv rješenja Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar – Kantonalna administrativna služba Zenica matični broj ... broj FZ7/2/1-31-2-3745-19/23 od 10.06.2025. godine, a kojim rješenjem tužiteljici nisu priznata prava iz invalidskog osiguranja.

U svojoj tužbi tužiteljica navodi da rješenje tuženog organa pobija u cijelosti iz razloga propisanih Zakonom o upravnim sporovima odnosno iz razloga nepravilne primjene Zakona o upravnom postupku, iz razloga što se u upravnom postupku nije postupalo po pravilima postupka, odnosno što činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno a iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te zbog nepravilne primjene materijalnog prava, pri čemu tužiteljica smatra da je tuženi organ povrijedio odredbe Zakona o upravnom postupku i da nije poštovao niti jedno načelo upravnog postupka, niti je upravni postupak vođen u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku.

Pri tome tužiteljica ukazuje da tuženi organ nije ispoštovao načela upravnog postupka propisana članom 5., 6. i 8. Zakona o upravnom postupku te da je tuženi organ morao

omogućiti tužiteljici da predlaže i provodi dokaze kojima bi dokazala materijalnu istinu, te da je svjesno zanemario tačno utvrđeno činjenično stanje.

Pored toga tužiteljica ukazuje da tuženi organ nije na pravilan način saslušao stranku o svim okolnostima bitnim za donošenje rješenja, nije istu poučio o njenim pravima i obavezama jer se radi o starijoj neukoj stranci, te je rješenje tuženog organ nerazumljivo, a obrazloženje rješenja nije sačinjeno u skladu sa članom 207. Zakona o upravnom postupku, zbog čega se osporeno rješenje mora ukinuti i odrediti ponovni postupak u kojem će se ispoštovati sva načela upravnog postupka.

Tužiteljica smatra da njoj nije omogućeno ravnopravno učešće u postupku a tuženi organ nije utvrdio činjenično stanje na osnovu tužiteljicinog zdravstvenog stanja da li je ista uopšte u mogućnosti učestvovati u ovom postupku jer se radi o psihičkom oboljenju te smatra da se istoj moralo postaviti privremeni zastupnik koji bi učestvovao u postupku i branio prava tužiteljice, tužiteljici nisu predloženi dokazi provedeni u postupku, tužiteljica nije saslušana te da je tužiteljici tokom čitavog postupka trajao staž i ima više staža nego što je utvrđeno i da ista može ostvariti svoje pravo a tu činjenicu tuženi organ nije utvrđivao.

Tužiteljica ponavlja činjenicu da je ona psihički bolesnik koja nije u stanju da se brine o svojim potrebama, te da je neprihvatljiv stav da je ista prilikom neposrednog pregleda mogla isticati sve prigovore vezane za zdravstveno stanje.

Također tužiteljica ističe da njoj nije postavljen niti predložen nalaz, ocjena i mišljenje, nije održana usmena rasprava čime je na najgrublji način povrijeđeno pravo tužiteljice, a ista kontinuirano ima nove nalaze i provodi liječenje koje će trajati do kraja njenog života i ista je trenutno smještena u Kantonalnoj bolnici Zenica, zatim ponovno ukazuje da je tuženi organ dostavio istoj nalaz Instituta ista bi mogla ukazivati na nastupjelu invalidnost i prije okončanja liječenja, tužiteljica ističe da tuženi organ istu nikada nije pozvao da sama dostavi dokaze bitne za utvrđenje činjeničnog stanja, te da je neprihvatljivo da se istoj samo kontinuirano navodi da liječenje nije završeno, te da je potrebno dati mišljenje da li se radi o trajnoj promjeni radne sposobnosti ili ne, a prema ovakvom stavu tuženog organa i liječničke komisije liječenje može trajati cijeli život, te da je potrebno da se Institut jasno i decidno izjasni koji su to nalazi potrebni ako su potrebni da se utvrdi postoji li trajna promjena radne sposobnosti zbog kojih stranka ne može ostvariti pravo iz invalidskog osiguranja, te da na ovo pitanje nije odgovoreno, a obrazloženje nalaza se zasniva samo na tri riječi da liječenje nije završeno.

Zbog svega navedenog tužiteljica da se prvostepeno rješenje ukine postupak vrati organu na ponovni postupak radi provođenja potpunog ispitnog postupka i utvrđivanja činjeničnog stanja te da se stranci omogući predlaganje i izvođenje dokaza a posebno da se istoj tužiteljici omogući izvođenje odgovarajućeg vještačenja po vještaku medicinske struke koji bi dao nalaz i mišljenje kojim bi se izjasnio o tome da li je kod tužiteljice nastupila trajna promjena radne sposobnosti ili da odgovor na ovo pitanje da Institut.

Dopisom broj FZ3/2/2-31-2-475-.28/23 matični broj ... od 18.12.2025. godine tuženi organ je dao odgovor na tužbu u kojem navodi da smatra da je osporeno rješenje pravilno i na zakonu zasnovano te da istim nije povrijeđen zakon na štetu tužiteljice jer je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno te pravilno primijenjeno materijalno pravo, zbog čega predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će predmetnu tužbu odbiti kao neosnovanu.

Uz odgovor na tužbu tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 20.11.2025. godine.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud nalazi da je tuženi organ u postupku odlučivanja po žalbi tužiteljice od 16.06.2025. godine podnesenoj protiv rješenja prvostepenog organa od 10.06.2025. godine donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje kojim žalbu tužiteljice odbija pravilno zaključujući da ista nije osnovana, pri čemu sud nalazi da je tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja u svemu postupao u skladu sa temeljnim načelima upravnog postupka te da je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo broj ORS-DOV-P-SA-673/25 od 05.08.2025. godine, te da je tuženi organ izveo pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja te pravilno u obrazloženju svog rješenja ukazao na odredbe člana 39. i 48. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, te pravilno primijenio odredbe člana 59. i 102. stav 1. i 2. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBIH, te u svemu postupio u skladu sa odredbama Pravilnika o jedinstvenim kriterijima i pravilima postupka medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja (Službene novine FBIH, broj 63/21), te se u svemu pridržavao i pravnih stavova izraženih u presudama Vrhovnog suda FBIH broj 01 0 U 017955 22 Uvp 17.05.2023. godine i broj 04 0 U 014844 24 Uvp od 03.10.2024. godine, kao i stava upravnog odjeljenja Vrhovnog suda FBIH Sarajevo izražen u aktu broj 070-0-Su-24-000304 od 21.05.2024. godine a vezano za postupanje u predmetima medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja osiguranika.

Donošenjem rješenja kojim žalbu tužiteljice odbija kao neosnovanu tuženi organ istim nije počinio nikakve bitne povrede pravila upravnog postupka, niti je došlo do pogrešne primjene materijalnih prava na štetu tužiteljice kako to ista neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Odlučujući o tužbi od 20.11.2025. godine sud nalazi da je ista neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Prema stanju spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je predmet ovog upravnog postupka zahtjev tužiteljice od 30.12.2024. godine za priznavanje prava iz invalidskog osiguranja, a koji zahtjev je podnesen u skladu sa odredbama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (Službene novine FBIH broj 13/18, 90/21, 19/22, 47/24 i 19/25).

Postupajući po navedenom zahtjevu prvostepeni organ je shodno odredbama člana 59. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju tužiteljicu uputio na neposredan liječnički pregled kod nadležnog ljekara Odjeljenja za prvostepeni postupak Zenica Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo, postupajući ljekar je obavio neposredan liječnički pregled tužiteljice te cijenio priloženu medicinsku dokumentaciju koju je tužiteljica dostavila uz svoj zahtjev nakon čega je donio nalaz, ocjenu i mišljenje broj ORS-P-ZE-1971/25 od 15.05.2025. godine kojim je utvrđeno da liječenje nije završeno i da se uvidom u medicinsku dokumentaciju i na osnovu kliničkog pregleda osiguranice treba nastaviti sa intenzivnim liječenjem pod kontrolom psihijatra u razdoblju od 4 do 6 mjeseci te potom uputiti na ponovnu ocjenu sa nalazom psihologa.

Na osnovu ovakvog nalaza, ocjene i mišljenja prvostepeni organ svojim rješenjem od 10.06.2025. godine tužiteljici ne priznaje prava iz invalidskog osiguranja, ukazujući na citirani nalaz, ocjenu i mišljenje od 15.05.2025. godine i činjenicu da kod tužiteljice nije

utvrđena invalidnost zbog čega ne postoji zakonski osnov za priznavanje prava iz invalidskog osiguranja a po osnovu člana 39. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, što je i bio razlog za donošenje prvostepenog rješenja.

Nezadovoljna ovakvim rješenjem tužiteljica je putem svojih punomoćnika protiv istog rješenja uložila žalbu 16.06.2025. godine smatrajući da je došlo do povrede pravila upravnog postupka i nepravilne primjene materijalnog prava uz detaljno obrazloženje žalbenih razloga.

Postupajući po navedenoj žalbi tuženi organ je u cilju pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pravilnog rješavanja ove upravne stvari, poštujući temeljna načela upravnog postupka tužiteljici omogućio ponovni neposredni liječnički pregled pred nadležnom liječničkom komisijom Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo pred kojom je tužiteljica neposredno liječnički pregledana, zatim je nadležna liječnička komisija cijenila i svu raspoloživu medicinsku dokumentaciju koju je tužiteljica dostavila uz svoj zahtjev, te na osnovu utvrđenog zdravstvenog stanja tužiteljice u trenutku pregleda i ocjene zdravstvenog stanja i na osnovu ocjene medicinske dokumentacije Odjeljenje za drugostepeni postupak Sarajevo je donijelo nalaz, ocjenu i mišljenje broj ORS-DOV-P-SA-673/25 od 05.08.2025. godine kojim je dopunjen nalaz a pravilni ocjena i mišljenje broj ORS-P-ZE-1971/25 od 15.05.2025. godine i sa ocjenom i mišljenjem je nadležna drugostepena komisija saglasna uz dopunjeni nalaz da kod tužiteljice ne postoji osnov za utvrđivanje invalidnosti iz razloga što liječenje nije završeno, te da je ovakav nalaz, ocjena i mišljenje donesena na osnovu uvida i ocjene medicinske dokumentacije i na osnovu kliničkog pregleda tužiteljice te da je potrebno nastaviti sa intenzivnim liječenjem iste pod kontrolom psihijatra u razdoblju od 4 do 6 mjeseci a potom uputiti na ponovnu ocjenu sa nalazom psihologa.

Na osnovu ovakvog nalaza, ocjene i mišljenja Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo tuženi organ svojim rješenjem, koje se tužbom osporava, žalbu tužiteljice odbija nalazeći da ista nije osnovana, pri čemu tuženi organ svoje rješenje temelji na citiranom nalazu, ocjeni i mišljenju uz primjenu člana 39., 48., 59. i 102. stav 1. i 2. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBIH uz pozivanje na činjenicu da je postupak vještačenja radne sposobnosti tužiteljice povodom utvrđivanja invalidnosti sproveden u skladu sa odredbama Pravilnika o jedinstvenim kriterijima i pravilima postupka medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja (Službene novine FBIH, broj 63/21), pri čemu je tuženi organ ovakav svoj stav i zaključak obrazložio i poštivanjem stavova Vrhovnog suda FBIH izraženih u presudama od 17.05.2023. godine i 03.10.2024. godine, a koji stav je potvrđen i od strane upravnog odjeljenja Vrhovnog suda FBIH što proizilazi iz akta navedenog suda od 21.05.2024. godine.

Imajući u vidu navode tužiteljice iz njene tužbe, kao i stanje spisa dostavljenih ovome sudu, sud nalazi da je ovakvo rješenje tuženog organa pravilno i na zakonu zasnovano te da tuženi organ ovakvim rješenjem nije počinio nikakve bitne povrede pravila upravnog postupka, niti je došlo do nepravilne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice kako to ista neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Sud prije svega nalazi da se rješenje tuženog organa temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, a koje činjenično stanje proizilazi iz nalaza, ocjene i mišljenja Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo broj ORS-DOV-P-SA-673/25 od 05.08.2025. godine, dakle, tuženi organ pravilno svoje rješenje temelji na nalazu, ocjeni i mišljenju što je u skladu sa odredbom člana 59. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBIH, a kojom odredbom je jasno propisano odlučivanje o pravima iz penzijskog i invalidskog osiguranja, te je navedenom zakonskom odredbom utvrđeno da kada je za rješavanje o pravu iz penzijskog i

invalidskog osiguranja potrebno utvrditi invalidnost i potpunu nesposobnost za privređivanje, nosilac osiguranja donosi rješenje o pravima po osnovu tih činjenica utvrđenih na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja Instituta.

Dakle, tuženi organ pravilno postupao kada svoje rješenje donosi na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja od 05.08.2025. godine jer se samo na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja donesenog od strane jedinog ovlaštenog organa Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo može odlučivati o pravima iz invalidskog osiguranja, zbog čega nema mjesta da se u ovim upravnim postupcima provode posebna vještačenja po vještacima medicinske struke jer navedena zakonska odredba ne propisuje drugu mogućnost osim pribavljanja nalaza, ocjene i mišljenja nadležnog Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja.

U pogledu pribavljenog nalaza, ocjene i mišljenja sud nalazi da je isti mogao biti temeljnim dokazom za donošenje rješenja tuženog organa iz razloga što je isti nalaz, ocjena i mišljenje donesen od strane nadležne liječničke komisije Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo, te da je isti nalaz, ocjena i mišljenje donesen u skladu sa pravilima medicinske struke i nauke te da je nadležna liječnička komisija isti nalaz donijela u postupku propisanom Pravilnikom o jedinstvenim kriterijima i pravilima postupka medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja (Službene novine FBiH, broj 63/21).

Također sud nalazi da je tuženi organ pravilno postupio i u skladu sa odredbom člana 38. citiranog Pravilnika kada nalaz, ocjenu i mišljenje od 05.08.2025. godine nije dostavljao na izjašnjenje tužiteljici, pri čemu je tuženi organ u svemu postupio u skladu sa zauzetim stavom Vrhovnog suda FBiH izraženom u presudama broj 01 0 U 017955 22 Uvp od 17.05.2023. godine i broj 04 0 U 014844 24 Uvp od 03.10.2024. godine, a koji stav je potvrđen na sjednici odjeljenja za upravne sporove FBiH što proizilazi iz akta navedenog suda 070 -0-Su-24-000304 od 21.05.2024. godine, odnosno iz navedenih presuda i akta Vrhovnog suda jasno proizilazi da se u skladu sa članom 38. Pravilnika nalaz, ocjena i mišljenje dostavlja podnosiocu zahtjeva odnosno u ovom slučaju tuženom organu a ne osiguraniku, jer je tuženi organ pokrenuo postupak medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja tužiteljice i samo se njemu dostavlja navedeni nalaz, ocjena i mišljenje a ne i osiguraniku odnosno tužiteljici te da je ovakvo postupanje tuženog organa u svemu u skladu sa navedenim stavovima Vrhovnog suda FBiH i u skladu sa odredbama Pravilnika o jedinstvenim kriterijima i pravilima postupka medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja.

Prema ocjeni ovoga suda činjenično stanje u ovom upravnom predmetu je pravilno i potpuno utvrđeno što proizilazi iz citiranog nalaza, ocjene i mišljenja, u pogledu činjeničnog stanja tuženi organ je izveo pravilan zaključak u pogledu istog te se u svom rješenju pravilno pozvao na odredbe člana 39., 48., 59. i 102. stav 1. i 2. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju te je pravilno ukazao i na provedeni postupak medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja tužiteljice koji je proveden u skladu sa pravilima medicinske struke i nauke i u skladu sa odredbama citiranog Pravilnika, zbog čega sud cijeni da od strane tuženog organa u postupku donošenja osporenog rješenja nije došlo do povrede pravila upravnog postupka, niti je došlo do nepravilne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice, te je osporeno rješenje pravilno i na zakonu zasnovano.

Odlučujući o tužbi od 20.11.2025. godine sud nalazi da je ista neosnovana, te da tužiteljica u istoj neosnovano ukazuje na povrede pravila upravnog postupka te na nepravilnu primjenu materijalnog prava

Neosnovano tužiteljica u svojoj tužbi ukazuje na povrede člana 5., .6, 7. i 8. Zakona o upravnom postupku iz razloga što sud nalazi, a na osnovu stanja spisa, da je tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja vodio računa o svim načelima upravnog postupka odnosno o načelu zaštite prava građana i zaštite javnog interesa te o načelu efikasnosti, kao i o načelu materijalne istine i načelu saslušanja stranke u postupku, te da tužiteljica u pravcu svojih navoda o povredi navedenih načela sudu nije dostavila bilo kakve dokaze materijalne ili subjektivne prirode na osnovu kojih bi se eventualno mogao izvesti drugačiji povoljniji zaključak u pogledu stepena invaliditeta tužiteljice.

Neosnovano tužiteljica ukazuje na činjenicu da je činjenično stanje ostalo nepravilno i nepotpuno utvrđeno i da ne odgovara stvarnom činjeničnom stanju jer tužiteljici kao stranci nije omogućeno učešće u postupku, da ista nije saslušana da istoj nije omogućeno predlaganje i izvođenje dokaza te da istoj nije dostavljen nalaz, ocjena i mišljenje od 05.08.2025. godine, a sve iz razloga što iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja jasno proizilazi da je tuženi organ poštujući temeljna načela upravnog postupka a prvenstveno načelo materijalne istine i načelo saslušanja stranke u postupku tužiteljici omogućio ponovni neposredni liječnički pregled pred nadležnom liječničkom komisijom Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo, tužiteljica je imala mogućnost da na tom pregledu prezentira i medicinsku dokumentaciju novijeg datuma, kao i druge dokaze koji bi bili relevantni za pravilno utvrđivanje stepena invaliditeta tužiteljice i njene sposobnosti za rad, tužiteljici je omogućeno da na navedeni pregled može bez ikakvih ograničenja pristupiti u pratnji ili članova uže porodice ili u pratnji eventualnog zakonskog zastupnika ako je takav postavljen ili u pratnji punomoćnika jer je evidentno da je tužiteljica već u postupku ulaganja žalbe na prvostepeno rješenje imala svog punomoćnik koji je mogao zajedno sa istom pristupiti neposrednom liječničkom pregledu i ocjeni radne sposobnosti invaliditeta, te je evidentno da tužiteljica nije iskoristila sve mogućnosti koje su njoj pružene u postupku obavljanja neposrednog liječničkog pregleda ista nadležnoj liječničkoj komisiji nije priložila nikakvu noviju medicinsku dokumentaciju iako se u tužbi poziva na stalno liječenje i novije nalaze, iste nije priložila radi pravilne ocjene njenog zdravstvenog stanja, te je ocjena invaliditeta tužiteljice izvršena na osnovu njenog neposrednog liječničkog pregleda i na osnovu ocjene raspoložive medicinske dokumentacije, a što je u skladu sa pravilima medicinske struke i nauke i u skladu sa odredbama citiranog Pravilnika o postupku medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja.

Dakle, tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja niti jedno od načela upravnog postupka na koje tužiteljica neosnovno ukazuje u svojoj tužbi, a prvenstveno nije došlo do povrede načela saslušanja stranke u postupku iz člana 8. Zakona o upravnom postupku jer je tužiteljica učestvovala u upravnom postupku, a tuženi organ u svemu vodio računa i o stavovima izraženim u citiranim presudama Vrhovnog suda FBiH Sarajevo.

Nadalje, tužitelj nalazi da su neosnovani i navodi tužiteljice o povredi člana 207. Zakona o upravnom postupku iz razloga što sud cijeni da obrazloženje osporenog rješenja sadrži sve elemente propisane navedenom zakonskom odredbom.

Također sud nalazi neosnovanim i ukazivanje tužiteljice na njeno trenutno zdravstveno stanje i na činjenicu da se radi o psihičkom bolesniku koji nije u stanju sam da se brine o svojim potrebama iz razloga što tužiteljica u pravcu činjenica koje navodi sudu nije dostavila bilo kakav dokaz materijalne ili druge prirode iz kojega bi se moglo zaključiti da se radi o osobi koja je potpuno nesposobna za samostalan život i privređivanje te obavljanje poslova i radnih zadataka.

Neosnovano tužiteljica smatra da je u ovoj upravnoj stvari valjalo održati usmenu javnu raspravu pa iz razloga što održavanje usmene javne rasprave ne bi dovelo do drugačijeg rješavanja ove upravne stvari zbog činjenice da je tuženi organ svoje rješenje temeljio na odredbi člana 59. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju jer iz navedene odredbe jasno proizilazi da se odlučivanje o pravu iz penzijskog i invalidskog osiguranja provodi samo na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja nadležnog Instituta, iz kojih razloga nema mjesta prijedlogu tužiteljice da se provede postupak medicinskog vještačenja po vještaku medicinske struke jer tako pribavljeni nalaz, ocjena i mišljenje nisu validni i nisu propisani navedenom zakonskom odredbom, jedini ovlašteni stručni organ koji provodi vještačenje je Institut za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo, a na osnovu čijeg nalaza, ocjene i mišljenja je tuženi organ i donio svoje rješenje.

Na kraju sud nalazi neosnovanim i ničim utemeljenim navod da je u ovom postupku bilo potrebno dati mišljenje da li se radi o trajnoj promjeni radne sposobnosti ili ne kod tužiteljice, jer tužiteljica pri ovakvim navodima zanemaruje činjenicu da je ovlašteni organ Odjeljenje za drugostepeni postupak Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo u svom nalazu, ocjeni i mišljenju od 05.08.2025. godine navelo tačan razlog zbog kojeg se ne može utvrditi invalidnost odnosno navelo je utvrđenje da ne postoji osnov za utvrđivanje invalidnosti jer liječenje nije završeno pa s toga i nije bilo moguće dati konačno mišljenje da li se radi o trajnoj promjeni radne sposobnosti ili ne.

U pogledu navoda tužiteljice da je od strane tuženog organa nepravilno primijenjeno materijalnog prava sud nalazi da ovakvi navodi nisu osnovani niti su utemeljeni jer tužiteljica u svojoj tužbi uopšte ne ukazuje koje su to odredbe i kojeg materijalnog propisa nepravilno primijenjene u ovom upravnom predmetu.

Kako tužiteljica navodima iz svoje tužbe nije dovela u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa to sud nalazi da je predmetna tužba neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničarka

S u d i j a

Mandžuka Jasmina

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.